

23.04.2024

Czy najważniejsze jest dzieło finalne?

Ważniejsza jest sama droga niż cel mówi dr hab. Mateusz Antoniuk, założyciel i kierownik Pracowni Badań nad Procesem Twórczym. Możliwość przeanalizowania procesu powstawania dzieła literackiego otwiera różne ukryte sensy. Niekiedy poeci i pisarze uchylają wrota swojej pracowni i wyrażają zgodę na analizowanie wszelkich materiałów piśmienniczych. Badaczka UJ interesują zapisy warsztatowe, rękopisy utworów m.in. J. Słowackiego, Z. Herberta czy T. Różewicza, który publikował obok skończonego tekstu brulion. Dr hab. Mateusz Antoniuk odkrywa tajemnice związane z utworami w trakcie powstawania – *in statu nascendi*. W akcie twórczym z bardzo zaangażowanej, rozbudowanej wypowiedzi Tadeusz Różewicz wykreśla kolejne wersy i pozostawia niezwykle lapidarny tekst o wielkiej głębi i nasycony treściami – Czas na mnie. Czesław Miłosz także usuwa kolejne fragmenty swojego wiersza pt. Pory roku, dokonuje oceniania afektywności, introspektywności i wybiera wersję o zewnętrznym świecie, pewnego rodzaju akt kontemplacyjny. Badania procesu twórczego pozwalają także odkrywać ewoluowanie przekonań poety – tu: przykład Herberta, który wielokrotnie modyfikował dedykację wiersza pt. Wilki. Wykładowca Katedry Historii Literatury Polskiej XX wieku – Mateusz Antoniuk mówi *Percepcja uprzywilejowuje skończoność, czyli dzieło finalne*, ale podkreśla, że odkrywanie etapów procesu twórczego jest fascynujące.

Wykład odbył się 18.04.2024 r. w auli I LO. W spotkaniu uczestniczyły następujące klasy: 1 f, 2 a, 2 f, 3 a i 3 f.

